

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind modificarea și completarea unor reglementări din domeniul portabilității numerelor

I. Context și cadru de reglementare

Portabilitatea numerelor oferă abonaților posibilitatea de a schimba furnizorul de servicii de comunicații electronice, păstrând numărul de telefon care le-a fost asignat și prin intermediul căruia li se furnizează serviciul. Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) era îndrituită, în temeiul art. 28 din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată, să impună obligația de a oferi acest serviciu, însă numai în sarcina furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului.

Dispozițiile art. 28 din Legea nr. 304/2003 transpuneau în legislația națională prevederile art. 30 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal).

La sfârșitul anului 2009, ca urmare a adoptării Directivei 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, inclusiv art. 30 din Directiva privind serviciul universal a fost modificat.

La finele anului 2011 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, ce a abrogat expres dispozițiile Legii nr. 304/2003, dar care transpune în cuprinsul art. 75 forma actuală a art. 30 din Directiva privind serviciul universal.

Astfel, în acord cu legislația Uniunii Europene în materie, art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 a extins spectrul subiecților obligației de a asigura portabilitatea numerelor la toți furnizorii de servicii de comunicații electronice care utilizează numere din Planul național de numerotație.

De asemenea, durata procesului de portare a reprezentat un alt subiect de interes pentru legiuitorul de la nivelul Uniunii Europene. Prin urmare, art. 75 alin. (6)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 dispune, în linie cu prevederile legislației Uniunii Europene relevante, că abonaților ce au încheiat un contract care implică asigurarea serviciului de portabilitate a numărului li se va activa numărul în termen de o zi lucrătoare, fără ca întreruperea serviciului de comunicații electronice în timpul procesului de portare să poată depăși o zi lucrătoare.

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.111/2011, ANCOM urmărește realizarea obiectivelor menționate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 4 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, ANCOM promovează concurența în sectorul comunicațiilor electronice, inclusiv prin luarea măsurilor necesare pentru ca utilizatorii să obțină un maximum de beneficii în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor. În vederea realizării acestor deziderate, ANCOM își exercită funcția de reglementare a activităților din domeniul comunicațiilor electronice prin adoptarea, respectiv implementarea de decizii cu caracter normativ și individual, precum și de proceduri funcționale, operaționale și financiare, prin care se pun în aplicare politicile în domeniu.

Prin urmare, ANCOM este autoritatea care elaborează cadrul secundar de reglementare necesar furnizării serviciului de portabilitate a numerelor.

Legislația secundară necesară pentru implementarea portabilității numerelor a fost elaborată de către autoritatea de reglementare în perioada 2006-2007, în conformitate cu prevederile art. 28 din Legea nr. 304/2002, iar serviciul a devenit disponibil la data de 21 octombrie 2008.

În prezent, cadrul secundar de reglementare în materie este stabilit prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații nr. 144/EN/2006 privind implementarea portabilității numerelor, cu modificările și completările ulterioare, respectiv prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 3.444/2007 privind adoptarea Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor, cu modificările ulterioare.

În acest context este important a sublinia faptul că implementarea portabilității numerelor nu reprezintă numai o exigență a cadrului de reglementare adoptat la nivelul Uniunii Europene și transpus în legislația națională, ci și o modalitate de promovare a competiției pe piață, dacă avem în vedere faptul că implementarea acesteia determină furnizorii să-și diversifice ofertele de pe piață pentru atragerea unui număr cât mai mare de abonați.

De asemenea, mai este relevant a preciza faptul că termenul de realizare a portării reprezintă o condiție importantă în opțiunea abonatului de a solicita portarea. În acest sens, modificarea legislației secundare în domeniul portabilității a fost inițiată de către ANCOM în anul 2011 prin adoptarea art. V din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.382/2011 privind modificarea și completarea unor reglementări în domeniul resurselor de numerotație și resurselor tehnice. Acest text de act normativ dispune revizuirea Deciziei președintelui ANRC nr. 144/EN/2006, în sensul reducerii termenului maxim în care trebuie realizat procesul de portare a unui număr, de la 10 zile la 3 zile lucrătoare. Cu toate acestea, pentru a se asigura coerență activității de reglementare și previzibilitate pentru furnizori, s-a prevăzut că reducerea termenului procesului de portare va intra în vigoare la o dată ulterioară, ce va fi stabilită printr-o decizie a președintelui ANCOM, tocmai

pentru a permite stabilirea detaliilor necesare în cuprinsul Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor.

Pe cale de consecință, activitatea de reglementare a fost continuată prin analiza modificărilor ce se impun a fi realizate asupra Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor, în cadrul grupului de lucru constituit, conform art. 23 alin. (2) din Decizia președintelui ANRC nr. 144/EN/2006, din reprezentanți ai furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului și ai ANCOM.

Astfel, în vederea atingerii obiectivului de realizare a procesului de portare în termen de 3 zile lucrătoare, dar și în scopul asigurării efectivității dispozițiilor legale relevante din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 care sunt în acord cu prevederile legislației Uniunii Europene actuale, a rezultat imperativul modificării și completării legislației secundare incidente în domeniul portabilității numerelor.

II. Scopul și obiectul reglementării

Prin prezentul proiect de decizie se propune modificarea Deciziei președintelui ANRC nr. 144/EN/2006, respectiv modificarea și completarea Anexei la Decizia președintelui ANRCTI nr. 3.444/2007 – Condițiile tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor.

Modificările și completările propuse reflectă noile prevederi legale adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, dar vizează și o serie de aspecte rezultate din practică sau ca urmare a diversificării ofertelor de servicii ale furnizorilor.

Un alt obiectiv urmărit de modificările și completările propuse este optimizarea anumitor procese, în baza experienței acumulate pe parcursul celor 3 ani de la implementarea portabilității numerelor.

III. Principalele modificări și completări propuse

1. Impunerea obligației de asigurare a portabilității numerelor

Cadrul legal în vigoare la momentul inițial al implementării portabilității numerelor în România prevedea posibilitatea impunerii obligației de asigurare a portabilității numerelor numai furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului.

După cum s-a precizat la punctul I din prezenta Expunere de motive, noua formă de redactare a art. 30 din Directiva privind serviciul universal, care a fost transpus în legislația națională prin art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, extinde obligația de asigurare a portabilității numerelor către toți furnizorii de servicii de comunicații electronice care utilizează numere din Planul național de numerotație. În consecință, este necesară actualizarea acestui aspect atât în cuprinsul Deciziei președintelui ANRC nr. 144/EN/2006, cât și în cel al Anexei la Decizia președintelui ANRCTI nr. 3.444/2007 – Condițiile tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor. În acest sens, pe parcursul celor două acte normative, sintagma „furnizor de servicii de telefonie destinate publicului” a fost înlocuită, acolo unde s-a impus, cu sintagma „furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului”.

De asemenea, în ambele decizii au fost eliminate acele prevederi care restrângeau obligația de portabilitate a numerelor numai pentru anumite categorii de resurse de numerotație din Planul național de numerotație. Cu titlu de excepție, au rămas unele resurse de numerotație care nu pot fi portate, și anume cele utilizate exclusiv în interiorul unei rețele de comunicații electronice, numerele tehnice, numerele naționale scurte de forma 1tv(xyz), numerele utilizate de către furnizorii de servicii de

comunicații electronice pentru accesul indirect la servicii, respectiv indicativele de selectare a transportatorului. Menținerea unor excepții de la portare are ca justificare fie faptul că unele resurse de numerotație se utilizează de către furnizorii de servicii de comunicații electronice cărora le-au fost alocate, fără a se asigna utilizatorilor finali, fie, în cazul numerele naționale scurte de forma 1tv(xyz), specificitatea dreptului de utilizare a acestora în vederea atingerii unor obiective de interes public.

2. Modificări și completări ale Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor

2.1. Cererea de portare

În vederea clarificării relațiilor dintre furnizorii implicați în procesul de portare, precum și dintre aceștia și abonații care solicită portarea, respectiv în scopul eficientizării proceselor de portare, ANCOM propune următoarele modificări ale procedurii de depunere a cererii de portare:

- clarificarea efectelor juridice ale cererii de portare;
- obligativitatea verificării de către furnizorul acceptor (FA) a cartelei SIM corespunzătoare numărului pentru care se solicită portarea, în cazul numerelor utilizate pentru furnizarea serviciilor de telefonie mobilă pentru care plata apelurilor se realizează în avans, în scopul evitării portărilor abuzive;
- precizarea conținutului minimal al procedurii de depunere a cererii de portare pe care fiecare furnizor trebuie să o pună la dispoziția publicului;
- precizarea unui termen maxim în care FA are obligația de a trimite către furnizorul donor (FD) copia cererii de portare;
- simplificarea procedurii de reintroducere a cererii de portare în cazul în care cererea inițială a conținut date greșite.

2.2. Asignarea de numere cu caracter provizoriu

ANCOM a identificat în piață practica FA de a asigura o facilitate utilizatorilor finali prin asignarea, după primirea cererii de portare, de numere implementate în propria rețea, prin intermediul cărora sunt furnizate, cu caracter temporar, servicii de comunicații electronice, până la momentul finalizării portării. Pentru situația în care procesul de portare nu se finalizează, unii dintre furnizori au introdus clauze în contractul de adeziune potrivit cărora utilizatorul final este de acord să îi fie furnizate, în continuare, servicii de comunicații electronice de către FA prin intermediul numărului asignat, cu caracter provizoriu, de către acesta. Astfel, prin simplul fapt al nefinalizării procesului de portare, unii dintre utilizatorii finali se vor găsi în situația de a avea două contracte pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, unul cu FD și unul cu FA, fără ca acest lucru să reprezinte întotdeauna voința lor reală. Mai mult decât atât, asemenea dispoziții contractuale ar putea reprezenta un mijloc de descurajare a utilizatorilor finali, spre exemplu de a depune o cerere de anulare a portării, limitându-le, într-o anumită măsură, posibilitatea de a alege între serviciile mai multor furnizori.

În raport cu problema identificată, ANCOM apreciază proporțională impunerea în sarcina FA a obligației de a asigura, în mod real, posibilitatea utilizatorilor finali de a alege, la momentul la care li se asignează de către FA un astfel de număr cu caracter provizoriu, între continuarea sau nu a furnizării de servicii de comunicații electronice prin intermediul respectivului număr în eventualitatea în care procesul de portare nu se

va finaliza. În acest sens, FA va indica, în mod clar, în contract cele două opțiuni ale utilizatorului final, îl va informa în mod corespunzător asupra consecințelor pe care le presupune alegerea uneia sau alteia dintre opțiuni și se va asigura că acesta selectează una din cele două variante. În concret, pentru a fi eficientă, informarea abonaților se va realiza înainte de selectarea uneia din cele două opțiuni și va viza, în mod obligatoriu, condițiile în care vor fi returnate eventualele terminale telefonice acordate, pentru cazul în care ar fi selectată varianta încetării furnizării de servicii prin intermediul numărului asignat de FA, respectiv condițiile în care va continua furnizarea serviciilor prin intermediul numărului asignat de FA, pentru cazul în care abonatul ar selecta această variantă. În scopul determinării unei atitudini proactive a FA, s-a prevăzut că furnizarea de servicii de comunicații electronice prin intermediul numărului asignat de către acesta va continua în cazul în care procesul de portare nu s-a finalizat numai dacă, în prealabil, utilizatorul final a selectat, în mod corespunzător, această variantă.

Totuși, reglementarea acestei situații nu trebuie interpretată în sensul că furnizorii ar fi obligați să asigneze utilizatorilor finali numere implementate în propria rețea, prin intermediul cărora să fie furnizate, cu caracter temporar, servicii de comunicații electronice, până la momentul finalizării portării. Astfel, asignarea unui număr cu caracter provizoriu rămâne, ca și până acum, la latitudinea utilizatorului final, acesta fiind îndreptățit să accepte sau nu asignarea unui astfel de număr. În plus, condiționarea primirii cererii de portare de acceptarea continuării furnizării de servicii de comunicații electronice prin intermediul numărului asignat de către FA în eventualitatea în care procesul de portare nu se va realiza, reprezintă, în opinia ANCOM, pe lângă o încălcare a art. 10 din Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului, republicată, cu modificările ulterioare și o nesocotire a art. 7 alin. (4) din Decizia președintelui ANRC nr. 144/EN/2006.

2.3. Reducerea termenelor intermediare

Art. 75 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 prevede faptul că abonaților ce au încheiat un contract care implică asigurarea serviciului de portabilitate a numărului li se va activa numărul în termen de o zi lucrătoare, fără ca întreruperea serviciului de comunicații electronice în timpul procesului de portare să poată depăși o zi lucrătoare. În vederea asigurării atingerii acestui obiectiv, ANCOM a anticipat procesul de modificare a Deciziei președintelui ANRC nr. 144/EN/2006 prin adoptarea art. V din Decizia președintelui ANCOM nr. 1.382/2011 care dispune reducerea, de la o dată ulterioară, a termenului maxim de realizare a portării numerelor la 3 zile lucrătoare. ANCOM propune prin decizia supusă consultării publice, pe lângă intrarea în vigoare a art. V din Decizia președintelui ANCOM nr. 1.382/2011 și tocmai în vederea asigurării efectivității acestor dispoziții legale, reducerea unor termene intermediare stabilite pentru realizarea unora dintre activitățile specifice asociate procesului de portare a numerelor.

La stabilirea noilor termene intermediare s-a avut în vedere ca faza de realizare efectivă a portării, fază care include și activarea numărului, să fie îndeplinită, de regulă, în termen de o zi lucrătoare, termen ce are ca referință ziua în care cererea de portare este validată de ambii furnizori (FA și FD). De asemenea, s-a avut în vedere ca durata maximă potențială de întrerupere a serviciului (T3+T4) să scadă de la 5 ore la 4 ore (în cazul numerelor utilizate pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice la puncte fixe) și de la 4 ore la 3 ore (în cazul numerelor utilizate pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice la puncte mobile).

O reducere semnificativă a suferit termenul în care FD trebuie să răspundă unei cereri de portare (T1), de la 4 zile lucrătoare la o zi lucrătoare. Reducerea T1 va permite ca portarea să fie realizată mult mai repede, inclusiv în cazul în care există probleme identificate de FD la completarea cererii și este necesară reintroducerea acesteia.

Durata relativ mare a termenului T2, respectiv a momentului în care FA putea stabili data inițială de realizare a portării, a fost gândită inițial ca o măsură de protecție a FD, în contextul implementării portabilității în România. În prezent, data inițială de realizare a portării poate fi cel mai devreme ziua a 7-a de la depunerea cererii de portare. Valoarea propusă prin prezentul proiect de reglementare permite FA să stabilească faza de realizare a portării în ziua imediat următoare zilei în care FD are obligația să răspundă cererii de portare primite. ANCOM evidențiază faptul că micșorarea acestui termen nu va crea probleme deosebite, întrucât în timpul scurs de la implementarea portabilității numerelor în România furnizorii au acumulat experiență în ceea ce privește gestionarea proceselor de portare. Noul termen va permite ca portarea să se realizeze mai eficient, eliminând întârzierile nejustificate.

Reducerea termenelor T3 (termenul maxim în care FD trebuie să realizeze activitățile necesare pentru realizarea portării) și T4 (termenul maxim în care FA trebuie să realizeze activitățile necesare pentru realizarea portării) vizează alinierea la situația de fapt, având în vedere că durata acestor termene este, de obicei, mai mică în practică decât valoarea maximală reglementată în prezent.

Vor exista, în continuare, situații în care portarea se va realiza într-un termen mai extins, și anume în cazul în care abonatul solicită ca portarea să se realizeze într-un termen mai lung sau în cazul în care conectarea/deconectarea abonatului implică realizarea unor operațiuni complexe care necesită o perioadă mai mare de timp. Astfel, proiectul de decizie prevede, cu titlu de exemplu, o serie de situații complexe care ar necesita o durată mai mare de timp. În cazul în care furnizorii vor întâmpina dificultăți în implementarea acestor situații, Grupul de lucru va prevedea, în cuprinsul unor ghiduri de bune practici, detalii de implementare.

2.4. Modificarea parametrilor de calitate ai serviciului de portabilitate a numerelor

Parametrii de calitate monitorizați de ANCOM în vederea asigurării derulării proceselor de portare în acord cu Condițiile tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor au fost actualizați pentru a corespunde noilor prevederi. Au fost precizați în mod distinct parametri a căror îndeplinire depinde de un singur furnizor și care vor fi monitorizați în scopul evaluării respectării obligațiilor impuse furnizorilor, precum și parametri monitorizați numai în scop statistic. Față de reglementarea actuală, a fost modificat parametrul „Rata cererilor de portare anulate”, în locul acestuia prevăzându-se parametrul „Rata cererilor de portare anulate de BDC ca urmare a netransmiterii mesajului IPN de către FA”. De asemenea, au fost introduși 2 parametri noi („Rata cererilor de portare pentru care activarea s-a inițiat în fereastra agreată” și „Rata cererilor de portare pentru care data inițială de portare este mai mică de 3 zile”). Parametrii noi vor permite ANCOM să verifice modul în care furnizorii respectă termenul de realizare a portării (3 zile lucrătoare) și, de asemenea, modul în care furnizorii respectă intervalul orar (fereastra) stabilită pentru realizarea portării. Suplimentar, ANCOM poate monitoriza și alți parametri de calitate față de cei precizați în mod expres, în scop statistic sau pentru verificarea respectării obligațiilor impuse furnizorilor de servicii de comunicații electronice cu privire la implementarea portabilității numerelor.

2.5. Condiții pentru primirea unor numere, prin portare, de către FA

Conform reglementării actuale, FA la care se poartază numere într-o anumită arie geografică trebuie să dețină prin licență blocuri de numere geografice în aria geografică corespunzătoare numărului pentru care se solicită portarea. De asemenea, FA la care se poartază numere independente de locație trebuie să dețină licență pentru blocuri de numere independente de locație. Având în vedere că în anumite cazuri această restricție poate afecta utilizatorii finali care doresc portarea unui număr, dar conduce și la solicitarea unor blocuri de numere geografice de către furnizori care nu au într-adevăr nevoie de blocurile respective, ANCOM propune relaxarea acestei cerințe, astfel încât portarea unui număr geografic să fie posibilă și în condițiile în care FA deține, prin licență, numai numere independente de locație, iar portarea unui număr independent de locație să fie posibilă dacă FA are alocate prin licență fie blocuri de numere independente de locație, fie blocuri de numere geografice.

2.6. Modalități de informare a utilizatorilor finali

În general, utilizatorii s-au obișnuit cu ideea că apelurile efectuate în interiorul rețelelor sunt mai ieftine decât cele efectuate în alte rețele și au putut, până la momentul implementării portabilității, asocia resursele de numerotație cu un anumit furnizor de servicii (sau o anumită rețea) și implicit cu un anumit nivel al tarifului perceput. Ulterior implementării portabilității numerelor, un anumit număr nu mai poate fi asociat în mod necesar cu un anumit furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului. Pentru asigurarea transparenței tarifelor, legislația secundară în vigoare prevede obligația furnizorilor care originează apeluri și care practică tarife diferite în funcție de rețeaua de destinație a apelului de a transmite, cel puțin în cazul numerelor portate, în mod gratuit, un ton distinctiv, prin care utilizatorii finali să fie avertizați că apelul respectiv este terminat în altă rețea publică de comunicații electronice decât cea în care este originat apelul.

Această reglementare acoperă exclusiv situația în care numărul a fost portat din rețeaua de origine a apelului, tonul distinctiv nefiind asigurat în cazul în care numărul a fost portat dintr-o altă rețea publică de comunicații electronice. Această stare de fapt poate crea unele prejudicii utilizatorilor finali, mai ales în cazurile în care furnizorii practică, pentru apelurile în afara propriei rețele, tarife distincte în funcție de diferite rețele de destinație, deoarece în cazul apelării unui număr portat dintr-o rețea pentru care se practică un tarif mai redus într-o rețea pentru care se practică un tarif mai ridicat utilizatorii finali nu au întodeauna posibilitatea de a cunoaște că respectivul număr a fost portat și că li se aplică, în consecință, un tarif mai mare de cel pe care, în mod legitim, l-ar fi așteptat.

Existența unor tarife distincte în funcție de diferite rețele de destinație poate fi, în principal, consecința a doi factori:

- a) existența unor furnizori care nu au obligații tarifare impuse pe piețele de terminare a apelurilor la puncte fixe sau mobile;
- b) existența unor oferte comune sau preferențiale între furnizori prin care tariful pentru apelarea rețelei de comunicații electronice a partenerului este, în general, mai redus decât tariful pentru apelarea altor rețele de destinație.

În acest sens, ANCOM subliniază că, în ceea ce privește primul factor determinant pentru existența unor tarife distincte în funcție de diferitele rețele de destinație, prin analizele recent finalizate pe piețele relevante din sectorul comunicațiilor

electronice corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte fixe, respectiv corespunzătoare serviciilor de terminare a apelurilor la puncte mobile, au fost identificați ca având putere semnificativă pe acestea toți furnizorii care operează o rețea publică de telefonie, acestora fiindu-le impusă, în mod nediscriminatoriu, obligația de a practica anumite tarife pentru terminarea apelurilor de voce la puncte fixe sau la puncte mobile. Pe cale de consecință, ANCOM apreciază că, în prezent, tarifele pentru terminarea apelurilor nu mai pot constitui un argument suficient pentru instituirea unor tarife distincte în funcție de diferite rețele de destinație.

Existența unor oferte comune sau preferențiale între furnizori reprezintă o practică ce poate aduce unele beneficii pentru utilizatorii finali, însă într-o anumită măsură îi și poate prejudicia în contextul în care aceștia ar apela numere de telefon, inițial alocate de către ANCOM furnizorului care operează rețeaua parteneră ce, ulterior, au fost portate în alte rețele. Astfel, portarea unui număr într-o altă rețea de destinație face ca utilizatorii finali prin apelarea respectivului număr să se găsească în situația de a achita un tarif mai mare decât cel pe care l-ar fi așteptat, dar fără a fi fost, în prealabil, informați, în mod corespunzător, asupra acestui fapt.

Prin urmare, în contextul în care, în principiu, nu există rațiuni legate de cadrul de reglementare pentru a aplica tarife distincte în funcție de diferite rețele de destinație, ci doar unele de ordin comercial, ANCOM apreciază că implementarea unei anumite strategii comerciale de către un furnizor trebuie să presupună, în mod firesc, și asumarea unor responsabilități pentru a limita efectele secundare care ar putea conduce la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali determinate, mai ales, de informarea necorespunzătoare a acestora.

Pornind de la aceste premise, ANCOM a identificat două posibile categorii de furnizori cărora ar trebui să li se aplice în mod diferit obligațiile privind asigurarea tonului distinctiv.

Astfel, în cazul furnizorilor care practică același tarif în afara propriei rețele, indiferent de rețeaua de destinație a apelului, tonul distinctiv trebuie asigurat numai pentru apelurile către numerele ce au fost portate din rețeaua de origine. În asemenea situații, impunerea unei obligații de transmitere a tonului distinctiv și pentru numerele portate din celelalte rețele de destinație nu prezintă un interes deosebit pentru utilizatorul final, căci chiar din momentul apelării unui număr care actualmente este implementat în afara propriei rețele, utilizatorul final cunoaște, fie în prealabil, fie ca urmare a percepției tonului distinctiv, faptul că i se va aplica un tarif mai mare, totuși identic, indiferent de rețeaua de destinație.

Pe de altă parte, în cazul furnizorilor care practică tarife distincte în funcție de diferite rețele de destinație, ANCOM consideră că sunt îndeplinite condițiile unei extinderi a obligației de a transmite tonul distinctiv. În asemenea situații, furnizorii care asigură originarea apelurilor ar trebui să transmită tonul distinctiv atât pentru numerele portate din propria rețea, cât și pentru cele portate din celelalte rețele, cu excepția acelor pentru apelarea cărora abonatului i se aplică tariful cel mai mare.

Totuși, alternativ, furnizorii, indiferent de situația în care se află, vor avea și posibilitatea de a asigura tonul distinctiv pentru toate numerele portate.

ANCOM subliniază că această soluție de reglementare este proporțională cu problema identificată, fiind în măsură să aducă beneficii utilizatorilor finali, având totodată un impact redus asupra furnizorilor care asigură originarea de apeluri. Astfel, cei mai mulți dintre aceștia se află în situația de a practica același tarif pentru terminarea apelurilor în afara propriei rețele publice de comunicații electronice, prin urmare obligația lor de a transmite tonul distinctiv va rămâne în aceleași limite ca și până acum. Totuși, pentru ceilalți furnizori, cei care decid să aplice tarife distincte în

funcție de diferite rețele de destinație, rațiunile de ordin comercial reprezintă, îndeosebi, cauza adoptării unei astfel de practici, iar regimul mai favorabil acordat furnizorului rețelei partenere trebuie să conducă, pe lângă obținerea unui beneficiu suplimentar, și la responsabilitatea colaborării cu acesta în planul portabilității numerelor, astfel încât strategia comercială adoptată să nu aibă drept consecință o diminuare a posibilităților de informare a utilizatorilor finali în raport cu situația în care această strategie nu ar fi fost implementată.

IV. Termenul de intrare în vigoare a prezentei decizii

Având în vedere faptul că implementarea modificărilor și completărilor aduse legislației secundare din domeniul portabilității numerelor necesită adaptarea sistemelor tehnice ale furnizorilor, în scopul asigurării intervalului de timp necesar pregătirii acestora, ANCOM propune ca intrarea în vigoare a prezentei decizii să se realizeze la 3 luni de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.